

در حمایت از مبارزات کارگران و زحمتکشان

بخصوص در چند هفته اخیر کارگران، زحمتکشان و دانشجویان سراسر کشور مبارزات گسترده ای را برای احقاق حق و حقوق خود علیه کارفرمایان اعم از دولتی و خصوصی پیش بردند. در مواردی کارفرمایان به خواسته‌های کارگران، زحمتکشان و دانشجویان پاسخ مثبت دادند، اما هنوز در اکثر موارد نتنها کارفرمایان هیچگونه جواب مثبتی به آنان ندادند بلکه حتی کارگران، زحمتکشان و دانشجویان را مورد تهدید نیز قرار دادند.

مبارزات جاری شامل مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه، کارگران یخچال سازی لرستان، کارگران شرکت ایران برک رشت، کارگران شرکت صنایع اراک، کارگران ایران صدر بوشهر، کارگران نساجی کردستان، کارگران لامپ فارس، کارگران «اشکان چینی» قزوین، کارگران شرکت بهداشتی مینا، کارگران «کاشی رویال» سمنان، معلمان کرمانشاه، سنندج، سقز، مریوان، خمینی شهر، اردبیل و دانشجویان دانشگاه تبریز، تهران و غیره میباشد. مطالبات کارگران نیشکر هفت تپه که هنوز در اعتصاب بسر می برند:

- پرداخت فوری ۲ ماه دستمزد پرداخت نشده،
- منع تهدید و فشار به فعالین کارگری و احضار آنان به دادگاه،
- لغو تمامی پرونده هایی که برای کارگران تشکیل شده است،
- برکناری مدیر عامل و اعضای هیئت مدیره این شرکت،
- برکناری رئیس حراست شرکت که نقش مستقیمی در جاسوسی و سرکوب کارگران و پرونده سازی علیه فعالین کارگری در این شرکت داشته است.

و چند مطالبه معلمان و فرهنگیان بازنشسته:

- اعتراض به فشار فقر و سطح پایین حقوقها،
- آزادی معلم زندانی فرزاد کمانگر،
- پرداخت پاداش سی ساله،

– رفع تبعیض اجتماعی،

– لغو زندانی کردنها، تبعید و غیره.

همچنین «قطعنامه اتحادیه آزاد کارگران ایران و انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار» که در روز ۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۷ (اول ماه مه ۲۰۰۸ میلادی)، روز جهانی کارگران، در شهر سنندج اعلام شد «و مورد تصویب پرشور کارگران شرکت کننده در مراسم قرار گرفت» آمده است:

«اول مه مه، روز همبستگی جهانی طبقه کارگر و روز مبارزه متحدانه ما برای رهایی از ستم سرمایه داری و برپایی دنیایی بهتر است.

امسال ما کارگران ایران در شرایطی در حال برگزاری مراسم اول ماه مه هستیم که تورم افسارگسیخته، زندگی و معیشت ما را بصورت غیرقابل تحملی در چمبره خود فرو برده است و حداقل دستمزدهای تصویب شده حتی کفاف اجاره بهای منزل مسکونی ما را نیز نمیدهد. چنین وضعیت اسف باری در حالی سایه شوم خود را بر معیشت و زندگی ما انداخته است که ناامنی شغلی و بیکارسازیهای گسترده، قراردادهای موقت، ممنوعیت ایجاد تشکلهای مستقل کارگری، دستگیری و بازداشت کارگران معترض و رهبران آنان و برخورد قهرآمیز با اعتراضات کارگری، هرگونه روزنه امیدی را برای برون رفت از این وضعیت غیرانسانی بر روی ما بسته است.

بی تردید ما کارگران در مقابل این وضعیت بغایت ضدانسانی سکوت نخواهیم کرد و اجازه نخواهیم داد بیش از این هستی ما را به تباهی بکشانند. ما تولید کنندگان اصلی ثروت و نعمت در جامعه هستیم و حق خود میدانیم با بالاترین استانداردهای زندگی امروزی بشر، در رفاه و آسایش زندگی کنیم.

داشتن یک زندگی شاد و مرفه حق مسلم ماست و ما برای تحقق آن، تمامی موانع پیش روی خود را با برپایی تشکلهایمان و با اتکا به قدرت همبستگی خود از سر راه خویش خواهیم داشت.

در این راستا ما امروز اول ماه مه سال ۲۰۰۸ یکپارچه و متحد، مطالبات زیر را بعنوان حداقل خواستههای خود فریاد می زنیم و خواهان تحقق فوری آنها هستیم:

۱- شیث امانی، منصور اسالو و همه کسانی که در اعتراض به نابرابریهای اجتماعی به زندان

افکنده شده اند باید فوراً و بی قید و شرط آزاد شوند و تمامی احکام صادره بر علیه کارگران و فعالین سایر جنبشهای اجتماعی باید ملغی شود

۲- ما حداقل دستمزد تصویب شده برای امسال را با توجه به تورم افسار گسیخته موجود، تحمیل مرگ تدریجی بر خود و خانواده هایمان میدانیم و مصرانه خواهان افزایش فوری حداقل دستمزدها بر اساس اعلام نظر خود کارگران از طریق مجامع عمومی کارگری هستیم.

۳- اخراج سازی های کارگران باید متوقف گردد و تمامی کسانی که از کار خود اخراج شده و یا به سن اشتغال رسیده اند باید تا زمان اشتغال بکار از بیمه بیکاری معادل حداقل دستمزدها برخوردار شوند.

۴- قراردادهای موقت کار، تحمیل بردگی مطلق بر کارگران و تعرض به پایه ای ترین حقوق آنان است و باید تمامی این نوع قراردادها به استخدام رسمی تبدیل شوند.

۵- دستمزدهای معوقه باید فوراً پرداخت و عدم پرداخت به موقع آن، قانوناً باید جرم تلقی گشته و خسارت ناشی از آن به کارگران پرداخت شود.

۶- آزادی بیان، ایجاد تشکل های مستقل کارگری، اعتصاب، اعتراض و تجمع حق مسلم ماست و باید بی قید و شرط به رسمیت شناخته شوند.

۷- ما ضمن اعلام حمایت قاطعانه از مطالبات معلمان، خود را متحد آنان می دانیم و خواهان رسیدگی فوری به مطالبات آنان هستیم.

۸- ما بدینوسیله پشتیبانی خود را از تمامی جنبش های آزادیخواه و برابری طلب همچون جنبش دانشجویی و جنبش زنان اعلام میداریم و دستگیری، محاکمه و به زندان افکندن فعالین آنرا بشدت محکوم میکنیم.

۹- کار کودکان پدیده ای ضد انسانی و از تبعات نظام سرمایه داریست که باید برچیده شود.

تمامی کودکان باید بدون در نظر داشت موقعیت اقتصادی و اجتماعی والدین، جنسیت، نژاد و مذهب و ملیت از امکانات آموزشی - رفاهی و بهداشتی یکسانی برخوردار شوند.

۱۰- کلیه قوانین تبعیض آمیز باید ملغی شود و برابری حقوق زن و مرد در تمامی شئون زندگی اجتماعی و اقتصادی بی قید و شرط باید به رسمیت شناخته شود.

۱۱- داشتن مسکن حق اولیه هر انسانی است و دولت باید مسکن مناسب و رایگان برای همگان تامین نماید.

۱۲- اول ماه مه باید تعطیل رسمی اعلام گردد و در تقویم رسمی کشور گنجانده شود و هرگونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز باید برچیده شود.

۱۳- ما بخشی از طبقه کارگر جهانی هستیم و تحمیل بی حقوق مضاعف بر کارگران مهاجر و اخراج آنان را به هر بهانه ای محکوم میکنیم.

۱۴- ما ضمن قدردانی از تمامی حمایت‌های بین المللی از مبارزات کارگران در ایران، خواهان تداوم بیش از پیش این حمایتها بوده و بیش از هر زمان دیگری بر همبستگی بین المللی طبقه کارگر برای رهایی از مشقات نظام سرمایه داری تاکید میکنیم.

۱۵- قربانیان اصلی جنگ، کارگران و عموم توده های مردم هستند. جنگ افروزی و تحریم اقتصادی ناشی از کشمکش قدرتهای سرمایه داری است و از سوی هر کشوری که به آن دامن زده شود از نظر ما کارگران محکوم است. ما خواهان صلح، شادی، رفاه و آزادی و برابری هستیم.

زنده باد اول ماه مه

زنده باد همبستگی بین المللی طبقه کارگر

اتحادیه آزاد کارگران ایران و انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

اول ماه مه سال ۲۰۰۸»

اتحادیه مارکسیستها از کلیه مبارزات کارگران، زحمتکشان و دانشجویان سراسر کشور بخاطر احقاق حق و حقوق برحق خود نتنها حمایت میکند بلکه از کلیه کارگران، زحمتکشان و دانشجویان چنانچه کارفرمایان به خواستهای کارگران، زحمتکشان و دانشجویان پاسخ مثبت ندهند درخواست حمایت همه جانبه را دارد. ضروری است کارگران، زحمتکشان و دانشجویان برای تحمیل مطالبات خود وارد فاز دیگر از مبارزات شوند، از جمله سازمان دادن اعتصابات سراسری. با فرموله کردن خواستهای سیاسی و اقتصادی خود و سازماندهی سراسری در جهت فراخوان اعتصابات سراسری برای بکرسی نشاندن مطالبات خود. در مرحله اول، انتخاب رهبران محلی مخفی و سازماندهی تشکل های جانبی برای پیش بردن مبارزات خود بسیار مهم و ضروری است. اینکه بورژوازی در شرایط حاضر میتواند بسادگی کارگران، زحمتکشان و دانشجویان را سرکوب کند نشانه مبارزات کارگران، زحمتکشان و دانشجویان بشکل پراکنده است نه قدرتمندی استثمارگران. بنابراین کارگران و زحمتکشان باید نهایتاً برای برقراری خواستهای خود در جامعه، قدرت سیاسی را از دست سرمایه داران بگیرند. همانطور که اشاره شد برای پیش بردن این امر نیاز به تشکل های سراسری حرفه ای، شوراهای بانضمام تشکل مسلکی یعنی کمونیستی و تقسیم کار است. زیرا ما میخواهیم جامعه را از نظر تولیدی و توزیعی بشکل سوسیالیستی سازمان داده اداره کنیم. از این رو همه کارگران، زحمتکشان و دانشجویان باید ضمن پیش بردن مبارزات روزمره اقتصادی و سیاسی در جهت کسب قدرت سیاسی گام بردارند.

بنابراین کارگران و زحمتکشان باید تشکل های حرفه ای و شوراهای سازمان دهند. هر فرد میتواند ضمن عضویت در تشکل حرفه ای مخفی خود عضو شورای محلی مخفی و هم عضو تشکل مسلکی مخفی خود نیز باشد. ضمن اینکه در حال حاضر هر فرد میتواند در کمیته های محل کار، انجمنها، گروه ها و غیره مخفی برای پیش بردن مبارزات و سازماندهی تشکل های اصلی کارگران و زحمتکشان از سطح محلی تا سراسری نیز فعالیت داشته باشد.

اتحادیه مارکسیستها حمایت خود را از مبارزات پرستاران کشور سوئد بخاطر مطالبات برحق شان اعلام میکند و از اتحادیه های تمامی حرفه های دیگر تقاضا میکند در حمایت از خواستهای پرستاران به مبارزات آنان در جهت بکرسی نشاندن خواستهای برحق آنان پیوندند و خود را مقید قراردادهای سالانه خود با کارفرمایان یعنی بورژوازی مرتجع حاکم نکنند همانطور

که آنان برنامه اقتصادی خود را، از جمله «بهبود وضعیت کارگران» را زیر پا گذاشتند و برنامه دیگری یعنی افزودن بر سود سرمایه داران را به اجرا گذاشتند، از جمله بالابردن قیمت‌های کالاها و هزینه‌های دیگر اجتماعی، بالا بردن حق عضویت اعضای اتحادیه‌های کارگری، ایجاد کار نیمه وقت بجای کار تمام وقت برای بیکاران، کاهش حقوق بیکاری و بیماری به بهانه اینکه «بیکاران و بیماران را مجبور به کارکردن کنند»، بیکارسازی مستمر و غیره و با اضافه اینکه بورژوازی از طریق هزینه‌های ماهانه مانند: کرایه خانه، برق، بیمه‌های شخصی، بیمه مسکن، تلفن، تلویزیون، موبایل، اینترنت، صندوق بیکاری یا حق عضویت اتحادیه‌ها و غیره، ایاب و ذهاب یا رفت و آمد با وسیله نقلیه، کارتهای بانکی و غیره بخش زیادی از حقوق ماهانه کارگران، زحمتکشان و دانشجویان را پس می‌گیرد. بورژوازی مرتجع سوئد هر سال تنها بدین طریق آن چند درصد افزایش حقوق سالانه کارگران را پس می‌گیرد بلکه وضعیت کارگران و زحمتکشان را نسبت به سالهای گذشته نیز وخیم‌تر میکند. همچنین کارگران و زحمتکشان سوئد نباید خود را تمکین انتخابات چهار ساله دوره‌ای نمایند بلکه باید با فراخوان و برگزاری کنگره‌های فوق‌العاده اتحادیه‌ها و سازمانهای سراسری خود در جهت سازماندهی فراخوان انتخابات مجدد کشوری در جهت برقراری دولت جدید را تصویب و صادر نمایند، در غیر اینصورت بورژوازی مرتجع سوئد تا زمانی که قدرت سیاسی و اقتصادی را در دست داشته باشد بر علیه کارگران و زحمتکشان «قانونی» عمل خواهد کرد. شما خود بهتر میدانید که طبق آمارهای ارائه شده تاکنونی احزاب دست راستی بورژوازی زیر ۵۰٪ از آراء مردم را با خود دارند. بعبارت دیگر دولت حاکم از نظر حتی قانون بورژوایی سوئد نیز غیرقانونی و بی اعتبار است. بنابراین باید آنان را از عرصه سیاسی طبق اسناد موجود از جمله اینکه آنان برنامه اقتصادی و سیاسی قبل از انتخابات خود یعنی «بهبود وضعیت اقتصادی مردم» را زیر پا گذاشتند بیرون راند. در ضمن تمامی مشکلاتی که بیماران در دوران اعتصاب پرستاران دچار میشوند به عهده بورژوازی مرتجع یا دولت سوئد است و مردم باید سردمداران دولت بورژوائی مرتجع سوئد را که همچون لاک پشت سر خود را در لاک خود فرو بردند که گویا هیچ اتفاقی در سوئد نمی افتد بخاطر این همه جنایت به محاکمه بکشند!

در خاتمه به بازماندگان قربانیان فجایع در بورما، چین، آمریکا و دیگر نقاط کره زمین که در چند هفته اخیر رخ داد تسلیم می گوئیم و در این رابطه فقط به این نکته اشاره میکنم که آنچه که «اتفاق» افتاد جزو بلاعیات «طبیعی» نیستند بلکه وضعیتی است که انسانها تاکنون

برای خود ساختند، یعنی ساختن «جهنم» بجای «بهشت». با یک بررسی بسیار ساده بدون غرض ورزی میتوان دلائل این همه فجایع «طبیعی» و غیر طبیعی را نشان داد. بهر رو، آیا میخواهید برای خلاصی از دست فجایع «طبیعی» و غیر طبیعی اقدام کنید یا اینکه هنوز بر طبل کهنه پرستی همچون بودیسم، مسیحی، اسلامی و غیره در یک کلام نظام سرمایه داری بکوبید؟ در حال حاضر هم آلترناتیو و هم امکانات برای جلوگیری از فجایع موجود است. آنهم این است که باید شیوه تولید و توزیع از مالکیت خصوصی به مالکیت اشتراکی تبدیل گردد. در غیراینصورت شما را از چنین فجایع ای رهائی نخواهد بود، زیرا سرمایه داران یعنی جنایتکاران خواستار تغییر جامعه بنفع همه مردم نیستند. بنابراین در این رابطه نیز باید اعلام کنیم که کارگران و زحمتکشان باید نظام سرمایه داری را سرنگون کنند و نظام سوسیالیستی را در همه کشورها برقرار نمایند تا جامعه را برای همه با انتخاب بهترین آلترناتیوها در زمینه های گوناگون و بکارگیری پیشرفته ترین امکانات موجود بسازیم.

* نویسنده: حجت برزگر

* تاریخ انتشار: ۱۳۸۷/۰۲/۲۶ (۱۵/۰۵/۲۰۰۸ میلادی)

* آدرس تماس با اتحادیه مارکسیستها از طریق پست الکترونیکی:

melh9000@tele2.se , melh9000@comhem.se , melh9000@yahoo.com